METODE AVANSATE DE PROGRAMARE

Conf.univ.dr. Ana Cristina DĂSCĂLESCU

Mecanismul de serializare a obiectelor

Colecții de date – Framework Collection

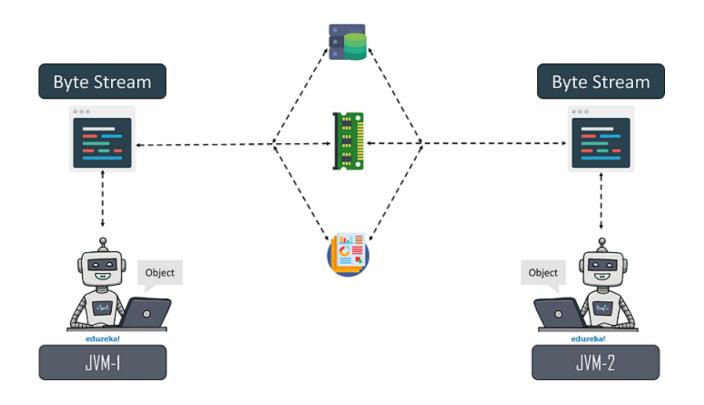
➤ Salvarea stării unui obiect într-un fișier text sau binar restaurarea ulterioară a acestuia, pe baza valorilor salvate, folosind un constructor al clasei

➤ Neajunsuri:

- dacă unele date membre sunt referințe către alte obiecte, atunci ar trebui salvate și restaurate și stările acelor obiecte externe!
- Nu se pot salva funcționalitățile obiectului (metodele sale) și constructorii

➤ Limbajul Java permite o rezolvare simplă și eficientă a acestei probleme prin intermediul mecanismelor de serializare și deserializare

- > Serializarea este mecanismul prin care un obiect este transformat într-o secvență de octeți din care acesta să poată fi refăcut ulterior
- ➤ Deserializarea reprezintă mecanismul invers serializării, respectiv dintr-o secvență de octeți serializați se restaurează obiectul original.
- ➤ Utilizarea mecanismului de serializare prezintă mai multe avantaje:
- obiectele pot fi salvate/restaurate într-un mod unitar pe/de pe diverse medii de stocare (fișiere binare, baze de date etc.);
- obiectele pot fi transmise foarte simplu între mașini virtuale Java diferite, care pot rula pe calculatoare având arhitecturi sau sisteme de operare diferite;
- timpul necesar serializării sau deserializării unui obiect este mult mai mic decât timpul necesar salvării sau restaurării unui obiect pe baza valorilor datelor sale member
- cea mai simplă și mai rapidă metodă de clonare a unui obiect (deep copy) o reprezintă serializare/deserializarea sa într-un/dintr-un tablou de octeți.

- ➤ Obiectele unei clase sunt serializabile dacă respectiva clasă implementează interfața marker Serializable.
- ➤O clasă nu este implicit serializabilă, deoarece clasa java.lang.Object nu implementează interfața Serializable.
- Totuși, anumite clase standard, cum ar fi clasa **String**, clasele înfășurătoare (wrapper), clasa Arrays etc., implementează interfața Serializable.

- > Serializarea unui obiect se realizează astfel:
- se deschide un flux binar de ieșire utilizând clasa java.io.ObjectOutputStream:

```
FileOutputStream file = new FileOutputStream("studenti.bin");
ObjectOutputStream fout = new ObjectOutputStream(file);
```

• se salvează/scrie obiectul în fișier apelând metoda void writeObject (Object ob):

```
Student s = new Student("Ion Popescu", 241);
fout.writeObject(s);
```


- **Deserializarea unui obiect** se realizează astfel:
- se deschide un flux binar de intrare utilizând clasa java.io.ObjectInputStream:

```
FileInputStream file = new FileInputStream("studenti.bin");
ObjectInputStream fin = new ObjectInputStream(file);
```

• se citește/restaurează obiectul din fișier apelând metoda Object readObject():

```
Student s = (Student)fin.readObject();
```


- ➤ Mecanismul de serializare a unui obiect presupune salvarea, în format binar, a următoarelor informații despre acesta:
- denumirea clasei de apartenență;
- versiunea clasei de apartenență, implicit aceasta fiind hash-code-ul acesteia, calculat de către mașina virtuală Java;
- valorile datelor membre de instanță.
- antetele metodelor membre

- Implicit NU se serializează datele membre statice și nici corpurile metodelor, ci doar antetele lor.
- Explicit NU se serializează datele membre marcate prin modificatorul transient
- Serializarea nu tine cont de specificatorii de acces, deci se vor serializa și datele/metodele private!
- În momentul sterilizării unui obiect se va serializa întregul graf de dependențe asociat obiectului respectiv, adică obiectul respectiv și toate obiectele referite direct sau indirect de el.

≻Observații

- Dacă un obiect care trebuie serializat conține referințe către obiecte neserializabile, atunci va fi generată o excepție de tipul **NotSerializableException**.
- Dacă o clasă serializabilă extinde o clasă neserializabilă, atunci datele membre accesibile ale superclasei nu vor fi serializate.
- Dacă se modifică structura clasei aflată pe mașina virtuală care realizează serializarea obiectelor (ără a se realiza aceeași modificare și pe mașina virtuală destinație, atunci procesul de deserializare va lansa la executare excepția **InvalidClassException**
- Versiunea unei clase se poate defini explicit prin data membra
 private static final long serialVersionUID

- *▶ Java Collections Framework* este un framework/API performant pentru crearea și managementul structurilor dinamice de date (tablou, liste, mulțime, tabelă de asocieri etc)
- ➤ O colecție este un obiect container care grupează mai multe elemente într-o structura unitară de același tip
- > Arhitectura framework-ului Collections:
- Interfețe: definesc in mod abstract operatiile specifice unei colectii
- Clase: conțin implementări concrete ale colecțiilor definite în interfețe, iar începând cu Java 1.5 ele sunt generice

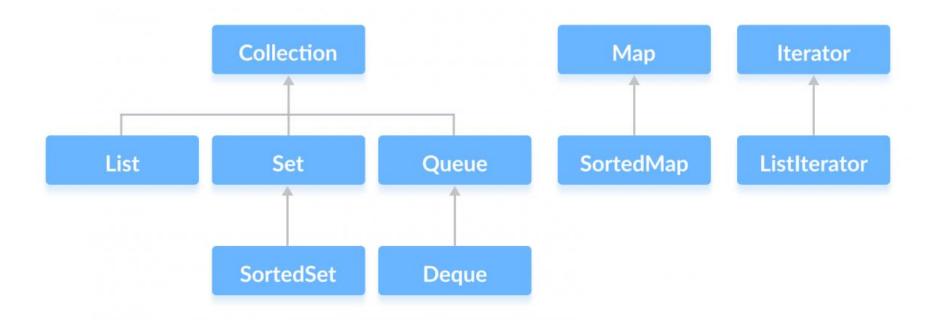
```
List<Persoana> lp = new ArrayList<>();
```

• Algoritmi polimorfici: metode statice publice, incapsulata intr-o clasa utilitara Collections

IERARHIA DE INTERFEȚE

Java Collections Framework

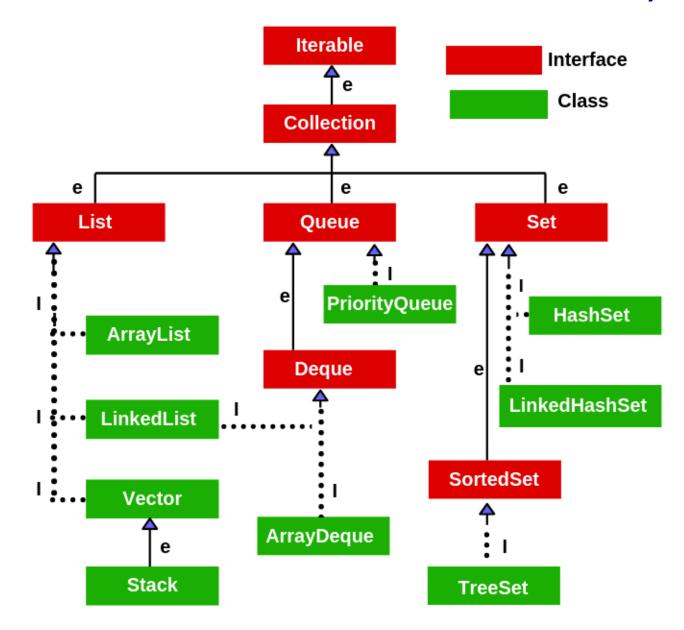

INTERFAȚA COLLECTION

- > Conține o serie de metode fundamentale de prelucrare specifice tuturor colecțiilor
- ➤ Metodele uzuale ale interfeței Collection
- public int size() returnează numărul total de elemente din colecție;
- public boolean add (E e) inserează în colecția curentă elementul e;
- public boolean addAll(Collection<E> c) inserează în colecția curentă toate elementele din colecția c;
- public boolean contains (Object e) caută în colecția curentă elementul e;
- public Iterator <u>iterator()</u> returnează un iterator pentru colecția curentă;
- public Object[] toArray() realizează conversia colecției într-un tablou cu obiecte de tip Object.
- public boolean remove (Object e) șterge elementul e din colecția curentă;

IERARHIA DE CLASE CARE EXTIND INTERFAȚA COLLECTION

INTERFAȚA LIST

- Extinde interfața List și modelează o colecție de elemente ordonate care permite inclusiv memorarea elementelor duplicate.
- ➤ Interfața List adaugă metode suplimentare fata de interfața Collection, corespunzătoare operațiilor care utilizează index-ului fiecărui element, considerat ca fiind de un tip generic E
- accesarea unui element: E get(int index), E set(int index);
- adăugarea/ştergere element: void add(int index, E element), E remove(int index);
- determinarea poziției unui element în cadrul colecției: int indexOf(Object e), int lastlndexOf(Object e).

Clasa ArrayList

➤Oferă o implementare a unei liste utilizând un tablou unidimensional care poate fi redimensionat dinamic

```
List<Tip> listaTablou = new ArrayList<>();
ArrayList<Tip> listaTablou = new ArrayList<>();
```

Capacitatea implicită a unei astfel de liste este egală cu 10, pentru a specifica explicit o altă capacitate se poate utiliza un constructor care primește ca argument un număr întreg

```
List<Tip> listaTablou = new ArrayList<>(50);
```


≻Observații

- Accesarea unui element se realizează cu complexitatea $\mathcal{O}(1)$.
- Adăugarea unui element la sfârșitul listei prin metoda add (T elem) se realizează cu complexitatea $\mathcal{O}(1)$ dacă nu este depășită capacitatea listei sau cu complexitatea $\mathcal{O}(n)$ în caz contrar.
- Adăugarea unui element pe o anumită poziție prin metoda add (E element, int index) se realizează cu complexitatea $\mathcal{O}(n)$.
- Căutarea sau ștergerea unui element se realizează cu complexitatea O(n).

Clasa LinkedList

- ➤ Oferă o implementare a unei liste utilizând o **listă dublu înlănțuită**, astfel fiecare nod al listei conține o informație de tip generic E, precum și două referințe: una către nodul anterior și una către nodul următor.
- ➤ Constructorii clasei LinkedList sunt:
- LinkedList() creează o listă vidă;
- LinkedList (Collection C) creează o listă din elementele colecției C.
- ➤ Pe lângă metodele implementate din interfața List, clasa LinkedList conține și câteva metode specifice:
- accesarea primului/ultimului element: E getFirst(), E getLast();
- adăugarea la începutul/sfârșitul listei: void addFirst(E elem), void addLast(E elem);

≻Observații

- Accesarea unui element se realizează cu complexitatea O(n).
- Adăugarea unui element la sfârșitul listei, folosind metoda add (E elem), se realizează cu complexitatea $\mathcal{O}(1)$
- Adăugarea unui element pe poziția index, folosind metoda add (E elem, intindex), se realizează cu o complexitate egală cu $\mathcal{O}(n)$.
- Căutarea unui element se realizează cu o complexitate egală cu $\mathcal{O}(n)$.
- Ștergerea unui element se realizează cu o complexitate egală cu $\mathcal{O}(1)$, dacă se specifică indexul elementului.

Interfața Set

- Interfața **Set** extinde interfața **Collection** și modelează o colecție de elemente care nu conțin duplicate, respectiv o colecție de tip mulțime.
- Interfața **Set** nu adaugă metode suplimentare celor existente în interfața **List** și este implementată în clasele
- ✓ HashSet
- ✓ TreeSet
- ✓ LinkedHashSet

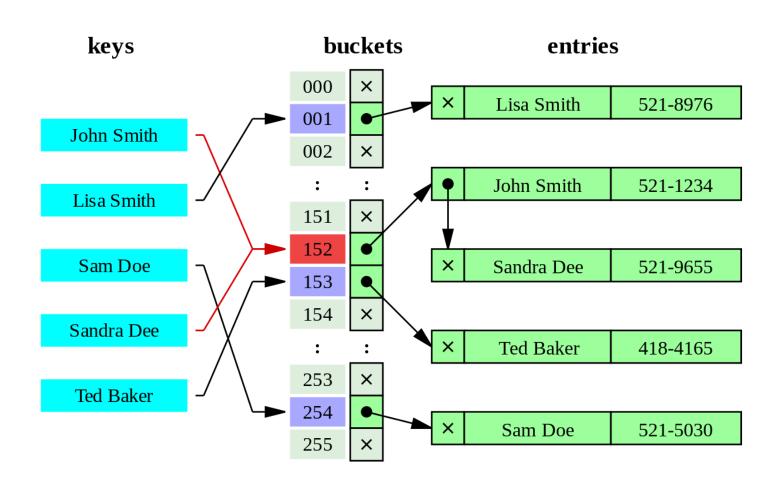

Clasa HashSet

- Clasa HashSet implementează o mulțime folosind o tabelă de dispersie (hash table)
- O tabelă de dispersie este un tablou unidimensional, numit bucket array, în care indexul unui element se calculează pe baza hash-code-ului său
- Fiecare componentă a bucket array-ului va conține o listă cu obiectele care au același hash-code (*coliziuni*),

Clasa HashSet

Clasa HashSet

- ➤O operație de inserare a unui obiect în tabela de dispersie presupune parcurgerea următorilor pași:
- se apelează metoda hashcode a obiectului respectiv, iar valoarea obținută se utilizează pentru a calcula indexul bucket-ului asociat obiectului respectiv;
- dacă bucket-ul respectiv este vid, atunci se adaugă direct obiectul respectiv și operația de inserare se încheie;
- dacă bucket-ul respectiv nu este vid, se parcurge lista asociată și, folosind metoda equals, se verifică dacă obiectul este deja inserat în tabelă, iar în caz negativ obiectul se adaugă la sfârșitul listei.

≻Observații

- Performanțele unei tabele de dispersie sunt puternic influențate de performanțele algoritmului de calcul al hash-code-ului unui obiect!!!
- lacktriangle Dacă nu există coliziuni, atunci operațiile de căutare/inserare/ștergere/modificare vor avea complexitatea $oldsymbol{\mathcal{O}}(\mathbf{1})$
- O colecție de tip HashSet nu păstrează elementele în ordine inserării lor și nici nu pot efectua operații de sortare asupra sa.

≻Observații

- Într-un HashSet se poate insera și valoare null, evident, o singură dată.
- Implicit, capacitatea inițială (numărul de bucket-uri) a unei colecții de tip HashSet este 16, iar apoi aceasta este incrementată pe măsură ce se inserează elemente.
- Este definit un factor de umplere (load factor) care reprezintă pragul maxim permis de populare a colecției, depășirea sa conducând la dublarea capacității acesteia.
- Implicit, factorul de umplere este egal cu valoarea 0.75, de bucket-uri

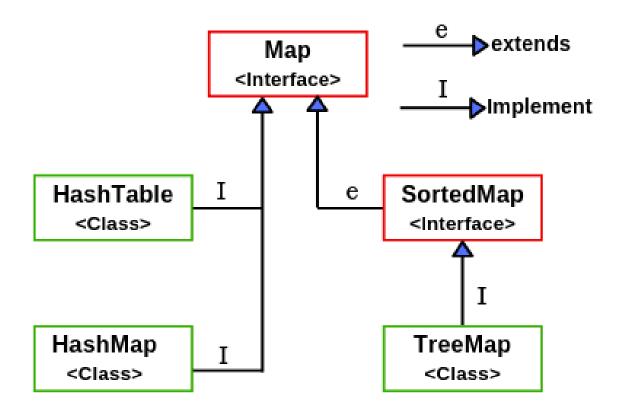
Clasele LinkedHashSet și TreeSet

- ➤Implementarea clasei LinkedHashSet este similară cu implementarea clasei HashSet, diferența constând în faptul că elementele vor fi stocate în ordinea inserării lor!!!
- ➤ Clasa TreeSet implementează o mulțime utilizând un arbore binar de tip Red-Black pentru a stoca elemente într-o anumită ordine.
- în ordinea lor naturală când se utilizează constructorul fără parametri ai clasei și clasa corespunzătoare obiectelor implementează interfața Comparable
- într-o ordine specificată în constructorul clasei printr-un argument de tip Comparator

Interfața Map

➤ Interfața Map modelează comportamentul colecțiilor ale căror elemente sunt de perechi de tipul cheie – valoare (definite în interfața Map. Entry<T,R>), prin care se asociază unei chei care trebuie să fie unice o singură valoare.

Clasele LinkedHashSet și TreeSet

- ➤ Metode uzuale din interfața Map
- R put (T cheie, R valoare) inserează perechea cheie-valoare în colecție în cazul în care cheia nu există deja
- R get (T cheie) returnează valoarea asociată cheii indicate sau null dacă în colecție nu există cheia respectivă;
- boolean containsKey(T cheie) returnează true dacă în colecție există cheia respectivă sau false în caz contrar;
- boolean containsValue (R valoare) returnează true dacă în colecție există valoarea respectivă sau false în caz contrar;

Clasele LinkedHashSet și TreeSet

- ➤ Metode uzuale din interfața Map
- Set<Map.Entry<K,V>> entrySet() returnează o mulțime care conține toate perechile cheie-valoare din colecție;
- Set<K> keySet () returnează o mulțime care conține toate cheile din colecție;
- Collection<V> values() returnează o colecție care conține toate valorile din colecția de tip Map;
- R remove (Object cheie) dacă în colecție există cheia indicată, atunci elimină din colecție perechea având cheia respectivă și returnează valoarea cu care era asociată, altfel returnează null

Implementările Interfeței Map

- ➤ Implementarea clasei **HashMap** utilizează o tabelă de dispersie în care indexul bucket-ului dat de hash-code-ul corespunzător cheii (cheie.hashCode())
- Complexitățile minime și medii ale metodelor get, put, containsKey și remove sunt
 O(1) în cazul implementării în metoda hashCode() a unei funcții de dispersie bune
- Într-un **HashMap** nu se menține ordinea de inserare și nici nu se poate stabili o anumită ordine a perechilor!
- Într-un **HashMap** se poate realiza și o mapare cu o altă colecție care poate fi de orice tip!!!

Implementările Interfeței Map

- Implementarea clasei **TreeMap** utilizează un arbore binar de tip **Red-Black** pentru a menține perechile cheie-valoare sortate fie
- în ordine naturală a cheilor, dacă se utilizează constructorul fără parametri
- în ordinea indusă de un comparator transmis ca parametru al constructorului
- Perechile dintr-un **TreeMap** pot fi sortate folosind criterii care implică doar cheile
- Operațiile de inserare/căutare/ștergere într-un **TreeMap** se realizează tot pe baza hash-codeului corespunzător cheii, dar utilizarea unui arbore Red-Black garantează o complexitate egală cu $\mathcal{O}(\log_2 n)$ pentru metodele **get**, **put**, **containsKey** și **remove**

Interfața ITERATOR

- ➤ Rolul general al unui iterator este acela de a parcurge elementele unei colecții de orice tip, mai puțin a celor care fac parte din ierarhia interfeței Map.
- Orice colecție din ierarhia interfeței Collection conține o implementare a metodei iterator() care returnează un obiect de tip Iterator<Tip>: Iterator itr = c.iterator();
- Metode pentru accesarea elementelor unei colecții:
- ✓ public Object next() returnează succesorul elementului curent;
- ✓ public boolean hasNext() returnează true dacă în colecție mai există elemente nevizitate sau false în caz contrar.
- ➤ Un iterator nu permite modificarea valorii elementului curent și nici adăugarea unor elemente noi în colecție!

> Fail fast iterator

```
List<Integer> numere = new ArrayList<Integer>();
numere.add(101);
Iterator<Integer> itr = numere.iterator();
while (itr.hasNext()) {
 Integer nr = itr.next();
                                  ConcurrentModificationException
 if (nr % 2 == 0)
     numere.remove(nr);
Soutile:
     itr.remove();
```


Clasa Collections

- Collection care oferă implementări specifice colectiilor de date, precum sortare, calcul minim/maxim, căutare, algoritmi de umplere etc.
- Metodele încapsulate în clasa Collections fie prelucrează o colecție de elemente, fie returnează un anumit tip de colecție și toate "aruncă" excepția NullPointerException

➤ Metode uzuale:

```
static boolean addAll(Collection<?> c, T... elements)
static void sort(List<?> list)
static void sort(List<?> list, Comparator c)
✓ Collections.sort(listaIntregi, Comparator.reverseOrder());
static void copy(List<?> dest, List<?> src
```